

PALOCSAY ZSIGMOND

ÉJFÉLI DÉLIBÁB

Kabán József Ady-kollázsára

---

későn kett,

borong az Este,
tücskeket beseperte
köténye zsebébe;
felcsörren sebtében,
s hangjával elhal a Szélmadár

---

a Szorongás koronát,
zsolozsmát vár fejére,
jogart is ragadna göcsörtös kezébe,
vájkál ágbogak,
dorong és kés után,
de azt leli, mit ugar terem

---

muhar és dudva közt tüskét legyez,
hegyezne a bodza is már,
(lehet,
csak termőbb
alkalmat vár)

---

mert sepert szérű, az Ég-alja,
elhullatott csillag-magva
üszkös a Paraszt-nyárnak,
— Holdja kél lassan a Hortobágnak

MAGÁT hozza holtan,
véresen ölében
barna Bú párázik hülledő szemében

---

szeliddé: tejjé vál
Éjjélre az arca,
öklét könyökére
rá is támaszthatja

---

hol csúszik, — meggöcög

---

hántatlan az álma

---

gallérja fehérlik
ajkig érő sárban